

Pavel Potocký

Tohle je můj bratr Ruben (v roce 1946 si změnil jméno na Pavel Potocký). Ruben se narodil 31. prosince 1924 v Palestině. Když mu byly tři nebo čtyři roky, předtím, než jsem se já narodil, vzala ho maminka s sebou na návštěvu Prahy. Jela vlastně ukázat babičce a dědečkovi jejich vnuče, tehdy stále jedině. Prarodiče museli tu cestu zaplatit. Tahle fotografie byla nejspíš pořízena během té návštěvy Československa. Maminka si dala na čas, byla tam jen jednou, až jsme se pak později vrátili.

Když jsme z Palestiny odjeli, bylo bratrovi šest let. Přesto mi nikdy nevyprávěl o tom, jaké to tam bylo. Možná si to nepamatoval? Řekl bych, že náš vztah s bratrem by se dal popsat jako typická sourozenecká rivalita. Hádali jsme se, což je víceméně normální, a tak podobně. Teprve později v Anglii to bylo jiné, protože bratr ke mně pociťoval takovou tu rodičovskou zodpovědnost. A protože v tom domě nás bylo tolik, mezi těmi deseti dětmi vypukla řevnivost, závist, ty věci, které obvykle mezi sourozenci bývají. Jen už nebyl důvod soutěžit o rodičovskou přízeň.

Ruben rád sportoval. Ne závodně, jen po zábavu. Jinak si nepamatuju, jestli měl nějaké zvláštní koníčky. Vlastně hrál na harmoniku, kterou dostal od strýce k bar micva. Byl to krásný nástroj, Hohner, jeden z těch velkých s klávesami, něco úplně mimořádného, mohla stát otcův měsíční plat. Bratr na ni ohromně pyšný. Rodiče mu ji poslali do Anglie, když to ještě bylo možné. Chodil na hodiny a během toho roku, nebo jak dlouho to bylo, se naučil docela dobře hrát. Doma hodně cvičil. Už jako dítě bral všechno, co dělal, velmi poctivě a vážně.